

været vanskeligt at holde sig Kærnen i den klar. Man har endogsaa brugt saa stærke Udtryk som, at det var en Kulturskat, for dermed at tilkendegive, at man her var i Færd med at ødelægge noget godt, noget, der var til Gavn for Folket. Nu skal jeg villigt indrømme, at efter Lovforslaget er der Virksomheder, der virkelig have en kulturel Betydning, som ogsaa falde ind under dette Beskatningssystem. Den foregaaende Taler (Piper) var stærkt inde paa den Sondring, som den højtærede Minister bad om ikke at foretage, idet han vilde frigive alle dem, der havde kongelig Bevilling, saa at kun de Forlystelser, der udførtes med Politimyndighedernes Billigelse, skulde betale Skat. Det er meget vanskeligt at opstille et saadant Skel, og den ærede foregaaende Taler udtalte ogsaa sin Betænkelighed ved det. Vi ere vist enige om, at vore bedste Komedier, fremstillede af aandfulde og dygtige Skuespillere, have opdragende Betydning for de teatersøgende. Det er der ikke Tvivl om. Det har man jo ogsaa selv erfaret, idet man mange Gange har glædet sig over at se fremstillet virkelig Kunst og følt, at der derved er blevet kaldt paa noget bedre hos os; man er bleven beriget, kan man gerne sige. Men det kan vel heller ikke nægtes, at man har overværet Forestillinger, som hverken have haft med Aand eller Kunst at gøre. Hvordan skal man da sætte et Skel indenfor den Kategori, den foregaaende Taler nævnede, dem, der have Bevillinger, og dem, der ikke have det. Det vil blive meget vanskeligt. Derfor finder jeg, at den Vej, den højtærede Minister er gaaet, er fuldt ud forsvarlig, og den megen Tale om, at det vil ødelægge Teatrene, dersom en saadan Skat bliver gennemført, tror jeg ikke paa. Thi det er jo det selv samme, som man hører hver eneste Gang, en Skat skal paalægges en større eller mindre Del af Samfundet; saa beklager det sig i allerhøjeste Grad og siger: Det kan aldrig i sine Dage gaa, alt dette vil gaa til Grunde. Vi mindes jo, den Gang vi havde Lovforslaget om Arveafgiften; saa sagde man ogsaa: Det kan jo aldrig i sine Dage gaa, saa holde Folk op med at spare, det vil komme til at se rent ulykkeligt ud i dette Land, dersom vi gaa til en saadan Beskatning. Jeg har ikke mærket til andet, jend at Folk spare akkurat lige saa ivrigt nu, som før vi fik denne Skat, og saaledes kunde der fremdrages Eksempel paa Eksempel, saa den Paastand indjager mig ikke nogen Skræk; i saa Henseende vil alt gaa sin jævne og rolige Gang som før, det kunne vi være overbeviste om. Saa er der Tale om Skellet,

man vil sætte imellem det, der er Kunst, og det, der er Gøgl! Jeg har ogsaa set, at der er dem, der have været stærkt oppe, for at man skulde forhøje Beskatningen paa Biografteatre, paa Varieteer og den Slags. For mig gerne. Nu er det vel saadan, at Biografteatre kunne have deres store Berettigelse, de kunne være medvirkende til at oplyse Folk, give dem noget skønt at se; men desværre, Konkurrencen er saa stor, at de skulde se at faa fat i noget, der er i høj Grad nervepirrende, og saa ser man de mest gruopvækkende Scener, som kun ere til Skade, især for Børn og for Ungdommen. Vi bygge Opdragelsesanstalter for at hjælpe de Børn og de unge Mennesker, der ere komne paa Afveje; men ved Siden af tillader man saadanne Forretninger som Biografteatre, der fremstille hele Scener af, hvordan man skal bære sig ad med at stjæle og komme vel fra det, hvorledes man skal bedrage, hvorledes Ægtefæller bedrage hinanden, og den Slags Ting, noget, der ikke kan være til Gavn, men kun er i Stand til at ophidse Fantasien hos Børn og unge Mennesker, der i Forvejen ere fyldte med Nick Carter-Romaner. Det er en Betragtning, man ikke kan frigøre sig for, naar man kommer til at tænke over, hvorvidt man kan gaa med til dette Lovforslag, saaledes som det foreligger. Det er rigtigt, at man skal se at faa Penge ind i Statskassen; at her er et Skatteobjekt, er ogsaa en given Ting, og oven i Købet et godt Skatteobjekt. Naar man hver Aften ser, hvorledes Folk vælte ud fra Teatrene og Varieteerne og omtrent hele Dagen igennem eller i alt Fald fra tidligt paa Eftermiddagen og hele Aftenen igennem strømme ud fra Biografteatrene; maa man sige, at de, der have Raad til at gaa hen og søge disse Fornøjelser, maa ogsaa have Raad til at give en Tiøre mere, end de give nu.

Det er jo heller ikke nogen ny Tanke den, at her er et Skatteobjekt; for Aar tilbage har man hørt den Tanke blive fremsat den ene Gang efter den anden, at her burde lægges en Skat. Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes denne Skat skal lægges, for at den for det første kan ramme retfærdigt, og for at man let kan være i Stand til at faa den ind. Den højtærede Minister har nu foreslaaet, at det skulde være en Skat af Bruttoindtægten, og jeg kan ikke se rettere, end at det virkelig ogsaa er en udmærket Vej at følge, thi man maa jo gaa ud fra, at de, som lede disse Forretninger, det være Teatre, Biografteatre, Varieteer, eller hvad det nu er, ere Forretningsfolk; saa at de nok ville vide, i det Øjeblik der bliver paa-